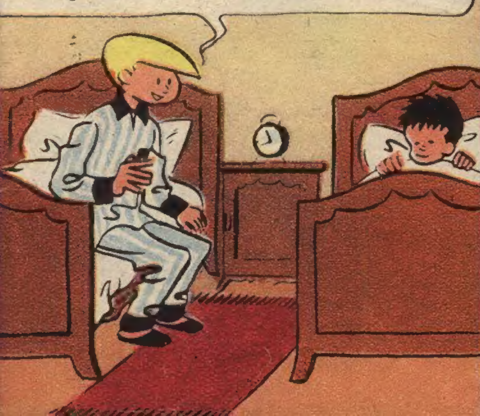

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
ACHTSTE JAARGANG — 26-3-53 12
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts

NS VOLLEDIG VERHAAL
DOOR
FRED FUNCKEN

Leve de SPORT!

De volgende morgen...

Een prachtige dag in het verschiet, en ik ben er zeker van dat onze school zal overwinnen !

Dat is de kampioen van School Zes !

Hé, Leo ! Leo ! Opstaan ! Het is nu geen tijd om te luieren !

Zet je borst uit, adem langzaam en diep in ! Krachtiger !

Ja, beste vriend, koud water ! Spartaans !.

Brrr... het is toch té koud !

Atsjoem !...

Snuf, snuf...

Die Spartanen hadden ietwat zonderlinge gewoonten, vind je niet ?

De volgende morgen...
Cross-country om de dag te beginnen. Daar gaat niets boven cross-country!

Vooruit ! Een, twee... een, twee... Een uitstekende luchtkuur. We moeten er van profiteren...

Naar de weide... Het terrein is hobbelig, maar we deinzen voor geen enkele moeilijkheid terug !

In de maat lopen ! In de maat lopen ! Diep ademen...

En nu zullen we... hm...

Hm... wel... hm... nu marsjeren we...

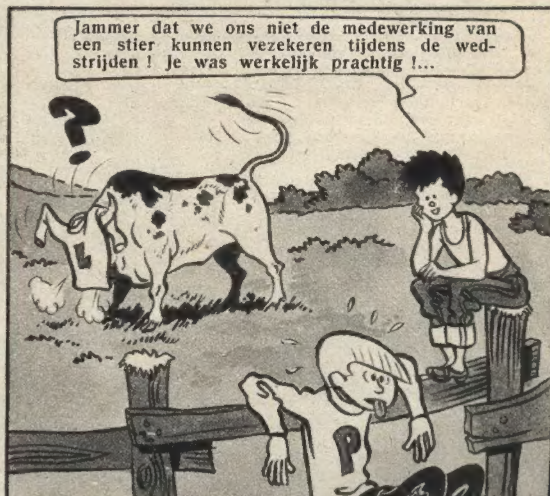

Vlucht, Leo ! Vlucht !

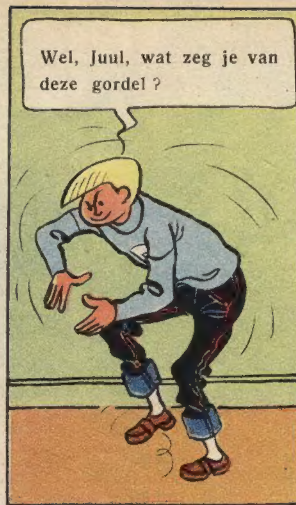

Ik verlies veld...

Jammer dat we ons niet de medewerking van een stier kunnen vezekeren tijdens de wedstrijden ! Je was werkelijk prachtig !...
?

We zouden ook kunnen worstelen. School Vier zet ongetwijfeld dikke Juul in 't strijdperk. Maar ik weet wel hoe ik hem zou kunnen neervellen...
Ze hebben maling aan 't lopen, vinden de pull van Leo terug en keren naar huis...

Wel, Juul, wat zeg je van deze gordel ?

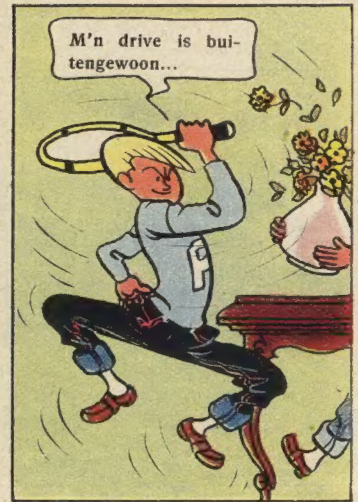

En van deze ?... Jiu-Jitsu, vriend ! Armlock... schaar en sotan-moto !

Ik moet me ergens vergist hebben !

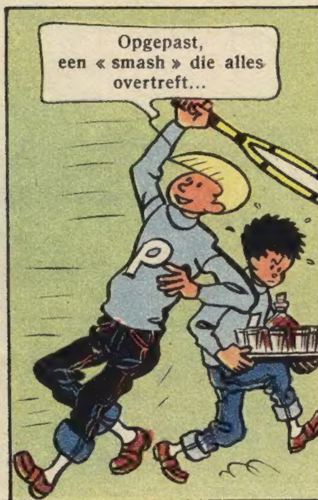

Maar, alles wel beschouwd, verkies ik een sport in open lucht zoals tennis. Waar zijn onze raketten ?

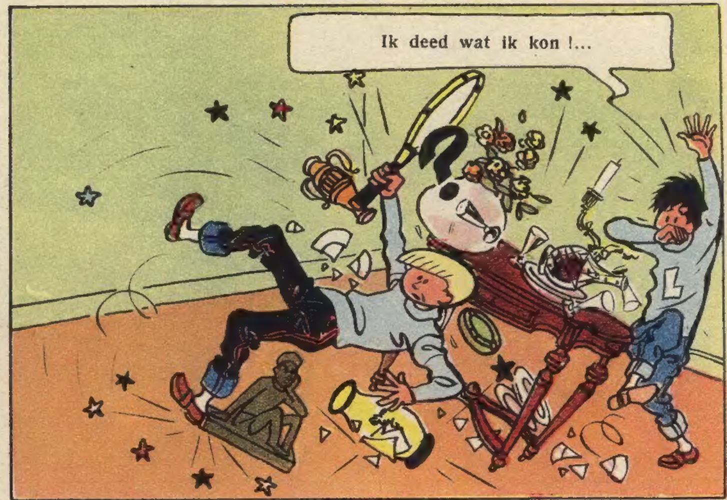

Haha, ik voel me in staat de jongens van School Vier een flinke les te geven...

Kijk eens hoe soepel ik het er af breng !

M'n drive is buitengewoon...

Dertig-nul ! Nog een kleine inspanning en ik win heel de pot !

Opgepast, een « smash » die alles overtreft...

Ik deed wat ik kon !...

De grote dag is aangebroken...
De teerling is geworpen ! Met de dood in het hart moeten wij het kampioenschap bijwonen als... eenvoudige toeschouwers !

Twee uur later...

SCHOOL VIER VERSLAAT SCHOOL ZES MET TWINTIG PUNTEN. HOPEN WE MAAR DAT ONZE PLOEG IN HET DUIKEN WAT OP KAN HALEN...

Neen, we hebben geen kans ! We hebben geen enkele duiker van formaat ! Triestig...

Wie niet waagt, niet wint ! Ik ga !

Bravo !
Vooruit !
Prachtig !
Kranig !

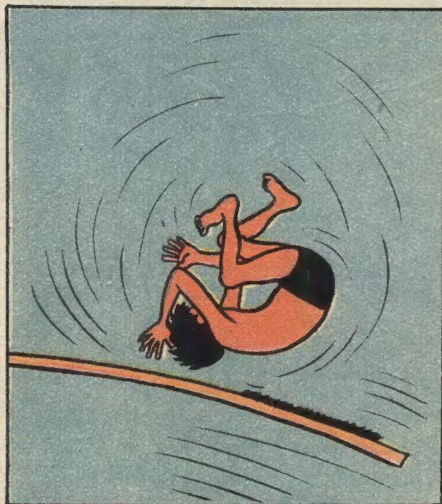

Je zei toch, dat je school geen bekwaam duiker had ?

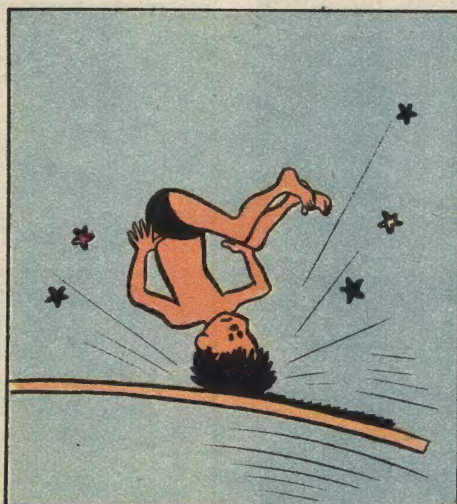

Maak je geen zorgen, Juul ! We hebben alles voorzien... de duikplank werd ingevet... we zullen wat beleven !

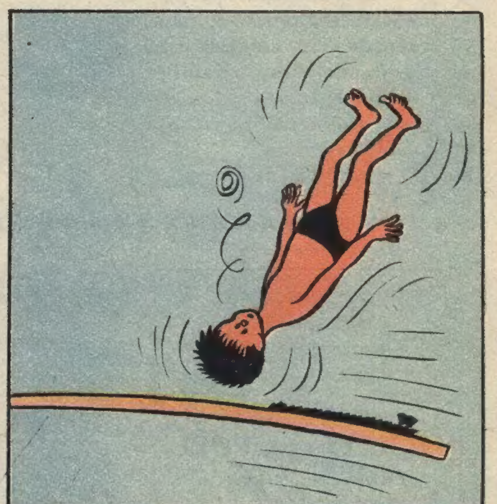

Ik vraag me af wat mij bezielde ? Nu is het te laat om terug te gaan...

Oei !... Ik durf niet...

Hé... Wat is dat ?...
SLIP

PLOEF

Prachtig !... Schitterend !... Jij bent kampioen ! Hartelijke gelukwensen ! School Zes heeft de beker ten volle verdiend !
Einde

DE DANKBARE MEESTER

Je hebt waarschijnlijk reeds een en ander gehoord over Buffon, de grote Franse schrijver uit de XVIIIe eeuw, die niet minder dan zes en dertig boekdelen schreef over de natuurwetenschappen, en in het bizonder over de dieren.

Wanneer er over zes en dertig boeken gesproken wordt, dan zou je veronderstellen dat die schrijver een vlijtig man moet geweest zijn, om zijn onderwerpen maar eerst in zoveel boekdelen uit te putten. Neen, wanneer je dat denkt, dan vergis je je, want Buffon was eerder lui. Hij was een rijke mijnheer, die niet moest werken om te leven. Hij had een kamerknecht met name Joseph. Op zekere dag zei hij tot zijn dienaar :

— Joseph, je zult reeds vastgesteld hebben dat ik niet erg werkzaam ben.

— Ik vond het ongepast om dat vast te stellen, antwoordde de kamerknecht die in de beste tradities van het Franse « savoir vivre » ofte levenskunst opgeleid was.

— Uw antwoord is vriendelijk, antwoordde Buffon, maar je weet toch dat ik nooit vóór de middag aan het werk schiet.

— Is dat waar, mijnheer ?

— Stellig. Maar ik heb besloten daar wat verandering in te brengen. Telkens wanneer je er in slaagt me vóór zes uur uit de veren te krijgen, geef ik je een daalder. Begrepen ?

Van die dag af deed Joseph zijn best om zijn meester op tijd wakker te maken. Dat liep niet altijd van een leien dakje. Maar Joseph gaf zich niet gewonnen. En na enkele weken zette Buffon zich regelmatig rond zeven uur 's morgens aan zijn werktafel. Later vertelde Buffon graag, dat hij minstens drie of vier boekdelen van zijn werk aan zijn kamerdienaar te danken had.

Kuifje

EEN AJAX ENQUETE :

BEN JE EEN GOED OF EEN SLECHT FIETSER ?

Lees onderstaande vragen aandachtig en zet, naast iedere vraag die je met JA kunt beantwoorden 10 punten. Voor een MISSCHIEN of SOMS krijg je 5 en voor een NEEN of NOOIT 0 punten.

1. Heb je de wegcode reeds gelezen en ken je alle verkeersseinen ?
2. Poets je je fiets (vooral het chroom) bij je thuiskomst na een rit door de regen ?
3. Zorg je er voor dat de banden van je fiets behoorlijk opgeblazen zijn, ook wanneer je hem niet gebruikt ?
4. Weiger je, zelfs over korte afstand, met een fiets te rijden, waarvan de remmen niet perfect in orde zijn ?
5. Bedek je het zadel van je fiets wanneer je hem in de regen moet laten staan ?
6. Is je fiets uitgerust om bagage mee te nemen, zonder dat er gevaar bestaat z'n evenwicht uit de haak te helpen ? (Bagagedrager, zakken op zij van de fiets, riemen of gummibanden.)
7. Rij je de stoep op met je fiets ? (Zelfs wanneer je langzaam rijdt, kan je aldus de vork beschadigen en de kader breken.)
8. Heb je een zakje met al het nodige gerief om je fiets te herstellen ? (Sleutels, olie, lompen, rustines, gummilijm.)

9. Zijn de ventielkleppen hermetisch gesloten en voorzien van een kapje ?
10. Wanneer je links of rechts afwijkt, steek je dan je arm, of geef je de richting aan met je richtingaanwijzers ? (Zo je de gelukkige bezitter bent van een **Ajax Constellation.**)

Behaal je tussen de 80 en de 100 punten, ben je uitstekend fietser. Behaal je tussen de 60 en de 80 p., ben je een goed fietser, maar dan moet je nog bijleren. Behaal je tussen de 50 en de 60 p., middelmatig. Heb je nog minder punten, zeg het dan niemand, doch tracht het beter te doen ! Bij welke soort fietsers je ook bent, de technici van AJAX, M. Lemonnierlaan, 175, zullen je graag alle gewenste inlichtingen en goeie raad geven.

VOLGENDE WEEK
Ons speciaal
PAASNUMMER
met 24 blz. en een prachtig verhaal in vijf paginas door CUVELIER :
IN ILLO TEMPORE
(Te dien Tijde)

brievenbus

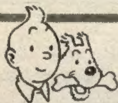
Marc De Broe, Mariakerke. — Hartelijk welkom in onze grote Kuifje's Club. Heb je reeds nieuwe lezers aangeworven ? Met mijn beste groeten, ook aan Jan.

A. Depauw, Dilbeek. — Vermits je al onze artikelen en tekenverhalen mooi vindt, zal het wel niet zo erg zijn dat je als meisje over Kuifje te klagen hebt, omdat we volgens je mening niet genoeg rekening houden met onze lezeressen.

Ant. van Gestel, Tilburg. — Ons tekenverhaal « Het Sein staat op rood » zal stellig in album verschijnen. Maar het zal natuurlijk nog een tijdje duren, want het verhaal is nog niet gedaan. Met mijn beste groeten.

Daniel Swillen, Brussel. — Ik moet je hartelijk feliciteren voor je deelname aan onze prijsvraag « Jullie krijgen het Woord ». Alhoewel je ziek was, heb je niettemin je antwoord ingestuurd. Dat is fijn !

Mark van Parijs, Leuven. — Paul Cuvelier is geen Fransman, maar een Belg. Hij woont te Bergen. Cuvelier vertoefde reeds verschillende malen voor min of meer langere tijd in Frankrijk. Met mijn beste groeten.

KUIFJE
WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
12

KUIFJE (weekblad). *Redactie-Publiciteit* : Lombardstraat, 24, Brussel. P. Ch. R. 1909.16. — *Uitgever - Directeur* : Raymond Leblanc. — Gedrukt in hello door : De Drukk. C. Van Cortenbergh, Keizerstr., 12, Brussel. KUIFJE-HOLLAND — Singel 231, Dordrecht. Tel. : 3653. Giro : 199.334. Abonnementsprijs : fl. 4 per kwartaal.

De Kerels van Vlaanderen

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

Aangespoord door zijn voorbeeld beginnen de kerels de tweede keten terug onder handen te nemen, die eindelijk breekt... De valbrug wordt nu nog met één keten opgehouden.

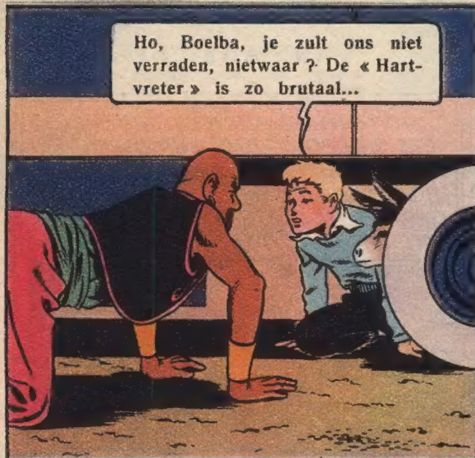

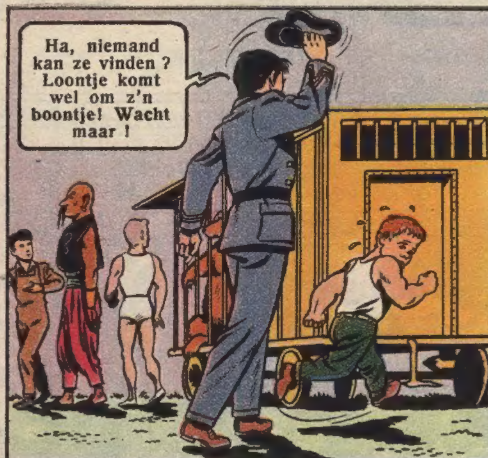
(Wordt voortgezet.)

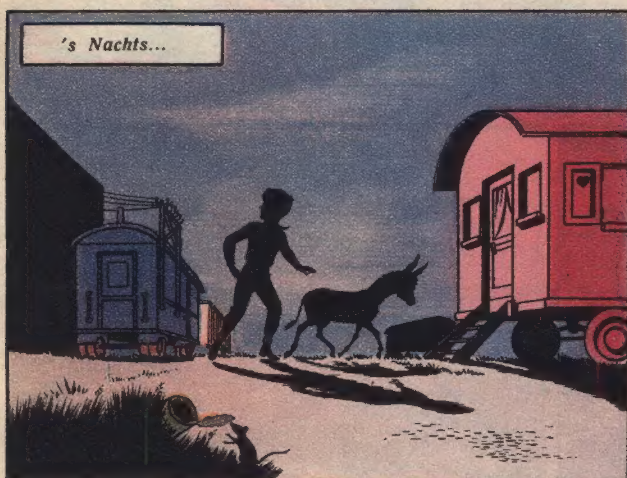
Teksten en tekeningen POM EN TEDDY van Frans Craenhals

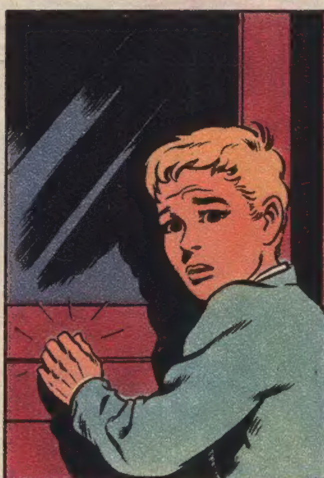
Teddy, de staljongen van het cirkus Tokburger, heeft vriendschap gesloten met Pom, een ezeltje. Teddy hoort dat de trekpaarden en ezels van het cirkus zullen verkocht worden en hij verbergt zich met z'n vriend...

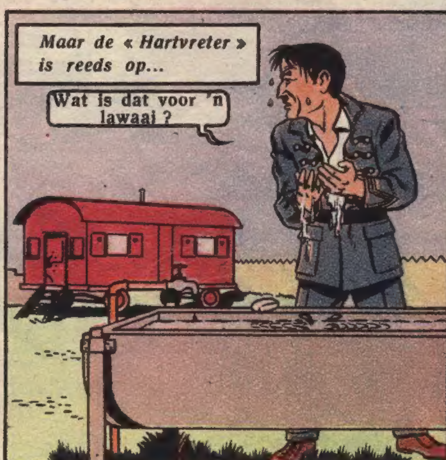

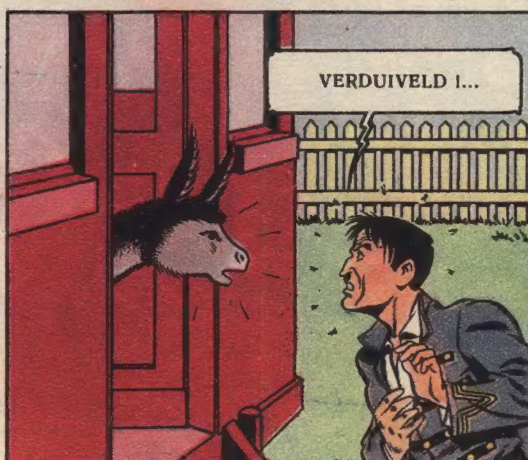

(Wordt voortgezet.)

Tijl, Lamme, Nele en meester Lucas zijn op weg naar Amerika. Aan boord van het schip breekt muiterij uit...

(Wordt voortgezet.)

EEN TUSSEN TWAALF-HONDERD

VERHAAL door J. P. NORTON
GEILLUSTREERD door R. REDING

FELIPE keerde terug van een lange rit te paard en zag een groot aantal werklui voor de barak van de kassier staan.

— We hebben de arme man degelijk gekneveld achter z'n schrijftafel gevonden, jongeheer! Hij werd overvallen en het geld is natuurlijk verdwenen, vertelde een werkman aan Felipe.

Op hetzelfde ogenblik kwam de vader van Felipe uit de barak en zei tot de peons (1):

— Iedereen gaat weer aan het werk! Ik zal de uitbetaling van het loon drie dagen moeten uitstellen, want het geld moet van Bogota komen, doch niemand zal een cent minder ontvangen!

— Wat doe jij hier, Felipe?

— Ik kom juist terug van m'n wandeling, vader. Wat is er hier gebeurd?

— Een man is onverwacht de barak binnengedrongen en heeft de kassier overvallen. De oude Alvaro heeft z'n revolver willen grijpen, doch de bandiet was hem te vlug af, en wat kan een man alleen tegenover de bedreiging van een automatisch wapen? Ja, Alvaro moest de inhoud van zijn kas afstaan. Het loon van al de werklui! Bovendien moest hij z'n oud zilveren uurwerk en de sporen, waarop hij zo trots is, afgeven!

— De dief droeg een masker?

— Vanzelfsprekend, antwoordde M. Ferguazis, hij droeg een masker. Kom, we gaan naar huis. Ik heb een bode naar de stad gezonden om een detective te halen. Tussen de twaalfhonderd mensen die hier werken, zijn er natuurlijk velen bekwaam voor die streek! De dief zal zich er wel voor wachten z'n werk en zelfs de streek te verlaten, want dat is een bekentenis, maar... wie zal hem tussen die twaalfhonderd ontdekken? Zoiets mag echter geen twee keer gebeuren, of we zijn bankroet!

Tijdens het middagmaal werd er weinig gesproken en Felipe bemerkte wel dat zijn ouders verveeld waren. Het gestolen geld vertegenwoordigde bijna heel de winst van het afgelopen jaar. Nu zouden ze nog een jaar langer in Colombië moeten blijven, alhoewel de Ferguazis er sedert lang van droomden de onderneming te verkopen en naar een gezondere streek te verhuizen, temeer, daar het vreselijk klimaat de gezondheid van Felipe's moeder had ondermijnd. Felipe die gewoon was over de pampa's te draven, of met z'n neus diep in de boeken te zitten, dacht die namiddag aan niets anders meer dan aan de dief... Hij zou hem vinden, maar hoe? Hij liep naar de ziekenzaal in de hoop er Alvaro te zien, doch hij werd niet toegelaten bij de oude man die nog te zeer onder de indruk was van het gebeuren. Op het ogenblik dat Felipe de zaal uitliep zag hij Pepe, de kleinzoon van Alvaro, en deze wist te vertellen, dat de geroofde muntstukken splinternieuw, het zilveren uurwerk steeds achter liep en de sporen met een koperdraad hersteld waren...

Na de Latijnse les van Dom Martino, zag Felipe de echte detective toekomen. Hij heette Hermann, was dik en droeg een linnen vest en sandalen.

Er verliepen enkele dagen. De detective doorzocht de barak van de kassier, de ziekenzaal, ging van het huis van de Ferguazis, naar de blokhutten van de werklui, maar vond niets. Op een avond na het werk, wou hij iedereen aftasten. Dat was natuurlijk een hachelijke onderneming! De eerste arbeiders werden grondig afgetast, maar dat kon niet zo doorgaan, want de arme detective zou er een hele dag, en misschien zelfs meer voor nodig gehad hebben. De arbeiders lieten ten slotte ook niet goedschiks begaan, en begonnen te mopperen en te dreigen... De detective moest het opgeven. Hij stelde dan voor heel de plantage door het leger te laten afzetten. Maar, daarvoor zouden twee bataljons nodig geweest zijn, en voor heel de operatie eisten de militaire autoriteiten een som die veel hoger was dan het gestolen bedrag...

Sedert de diefstal vatte Felipe iedere morgen post aan de ingang van de plantage en zag de peons aankomen. De eerste groep telde gewoonlijk een twintig man, dan kwamen de anderen in dichte rijen aangereden. Op het vastgestelde uur werd de slagboom neergelaten en de portier schreef de namen van de telaatkomers op... Een week lang woonde Felipe dat schilderachtig gedoe bij. De jonge Pepe had dit opgemerkt en op een morgen vroeg hij aan Felipe:

— Wat sta je hier iedere morgen te doen?

— En jij?

— Ik sta hier, omdat ik kom zien wat je hier uitvoert.

— Ik wil de man vinden die je grootvader knevelde en het geld stal!

— Als je die vindt geef ik je de boot die ik gisteren uit essenhout gesneden heb!

De negende dag liep Felipe het klein kantoor binnen. Z'n vader was verdiept in de rekeningen en merkte hem niet eens.

— Verontschuldig me indien ik je stoor, vader, doch ik wil weten wie de match gewonnen heeft, Hermann of ik?

— Welke match? Hebben jullie misschien de vijfhonderd meter gelopen of gaat het om hoogspringen?

— Neen, het gaat om scherpzinnigheid! Is Hermann de dief op het spoor?

— Hij beweert sporen te volgen. Voor het ogenblik is hij in de keuken en ondervraagt de huishoudster.

— Ik ondervroeg niemand en toch heb ik de oplossing van het vraagstuk!

— Welk vraagstuk? De diefstal? Je hebt de man, die Alvaro zo heimelijk overviel, in de boeien geklonken?

— Neen, maar ik weet waar hij is.

— Leg dit een keer uit!

— Vandaag kan ik je nog niet meer

vertellen. Heb vertrouwen tot morgenvroeg. Stel je met Hermann en zijn helpers op bij de ingang van de plantage, enkele minuten vóór het werk begint. Zodra de dief aankomt, verwittig ik je en je kunt hem aanhouden. Je zult enkele van de verdwenen voorwerpen op hem vinden.

Ferguazis bekeek z'n zoon een ogenblik, en antwoordde dan :

— Goed, maar pas op als je me voor het lapje hebt gehouden ! De zaak is te ernstig !

Op het afgesproken uur was iedereen op post. De eerste groep arbeiders kwam toe. Op z'n klein paard gezeten keek Felipe schijnbaar verstrooid toe. Na enkele minuten luidde de grote klok, het werk begon. De slagboom werd neergelaten. Enkele telaatkomers sprongen er nog vlug over... dan kwam de laatste peon in galop aangereden. Hij was groot, droeg en lederen vest en sloeg zijn paard van ongeduld met de vuist

elkaar gekregen. Ik snap er niets van !

— Het is heel eenvoudig. Van Pepe vernam ik, dat het uurwerk van zijn grootvader vijftien minuten per dag achter liep. Ik dacht : de dief, fier op zijn buit, zal alléén zijn uurwerk vertrouwen, en iedere dag te laat komen ! En zo gebeurde het inderdaad. Iedere dag zag ik peons te laat komen, doch het waren er telkens andere... behalve één enkele ! Hem zag ik iedere dag, en iedere dag zette hij hetzelfde verraste en boze gezicht op. Ik meende dus dat hij de bezitter moest zijn van het uurwerk van Alvaro...

— Knap gewerkt ! prees Hermann, die wel een beetje groen lachte... Je hebt aanleg om detective te worden. Wil je niet mee naar Bogota gaan om daar mijn kursussen te volgen ?

— Kursussen ?

— Ja, lessen in scherpzinnigheid !

op de flank. Felipe wisselde een paar woorden met de wachters en ging dan zijn vader verwittigen. Enkele ogenblikken nadien was de man ingesloten... Men tastte hem af en het eerste wat men ontdekte was het zilveren uurwerk van Alvaro. Uit de laarzen van de peon vielen vijftig goudstukken. Er was dus geen twijfel mogelijk...

— Heb ik de match gewonnen ? vroeg Felipe aan zijn vader.

— Je hebt ze gewonnen, en nu ga je me het plezier doen uit te leggen, hoe je dat hebt voor

— Neen, dank je wel, maar ik denk dat mijn ouders en ik weldra een beter klimaat opzoeken !

— Inderdaad, Felipe, we vertrekken nu heel spoedig, dank zij je scherpzinnigheid, lachte Ferguazis, terwijl hij z'n zoon hartelijk op de schouder klopte.

— Hé, Felipe, wacht even, ik breng je mijn boot ! riep Pepe.

— Ik geef je de boot weer als teken van onze vriendschap, antwoordde Felipe, mijn schoonste beloning wordt de genezing van mama !

(1) Landbouwarbeiders.

Agezet.)

De Trouwe Paddy

Jackie en Mark Trail hebben Paddy afgericht voor een grote hondenwedstrijd, doch enkele tijd vóór de grote dag werd Paddy door een razende vos gebeten. Jackie vraagt de wedstrijd uit te stellen...

(Wordt voortgezet.)

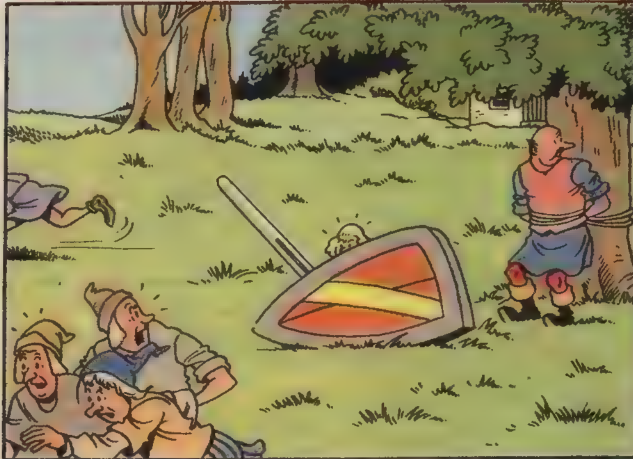
Volgende week : EEN ONVOORZIEN INCIDENT ?...

DE SCHAT van BEERSEL

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik zal door de heer van Kleef en zijn handlangers met pijlen doorboord worden, maar Philip redt onze vriend...

Plotseling slaan de rovers verschrikt op de vlucht, want in de struiken blinken helmen...

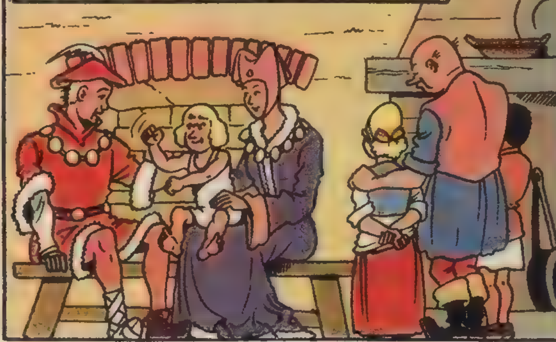

Ik bewonder en dank mijn heer en meester voor z'n krijgskunde. Nu moeten we als de bliksem naar huis, want je edele vader zal ongerust zijn

Eindelijk wordt Philip dan aan zijn ouders afgeleverd en hij vertelt in kleuren en geuren het heldhaftig optreden van Lambik...

Ik wil je dapperheid belonen. Zou het jullie bevallen in m'n kasteel zorg te dragen voor de jachtdieren?

HET ANTWOORD IS NATUURLIJK: JA! ZODRA DE HEER VAN BEERSEL HERSTELD WAS, KEERDE HET GEZELSCHAP TERUG NAAR HET KASTEEL. SUSKE, WISKE EN LAMBIK DRAGEN NU ZORG VOOR DE PAARDEN, DE JACHTHONDEN EN DE VALKEN

Geruime tijd leiden zij een heerlijk leven. Op zekere dag maakt de slotvoogd een inspectietocht...

Luister even, Lambik, ik heb iemand op het slot ontboden, doch mijn gemaal mag daarvan niets weten... het is een verrassing voor hem! Wil je even met die persoon gaan praten?

(Wordt voortgezet.)

Koen, Texas Slim, de cowboys van de Old Fellows Ranch en de Criminele Brigade van San Antonio vechten tegen een geheimzinnige en machtige misdadigersbende. Terwijl Texas Slim naar Bighorn's Hotel gaat om de inspecteurs te verlossen, wordt de hoeve aangevallen. De Ridder van de Prairie loopt in de val door Ralph Costello en zijn handlangers gespannen...

EEN PRACHTIGE SCHIETLES

IN die tragische ogenblikken toen het er uitzag alsof de Ridder van de Prairie werkelijk in het kantoor van Costello zou omkomen, kwam het toeval hem te hulp... Inderdaad. Links van hem hing een afbeelding van de « Great Republic », het grootste zeilschip ter wereld uit de vorige eeuw, en het glas dat de foto bedekte, blonk als een spiegel... Texas Slim, die ook in het aangezicht van de dood kalm en rustig bleef, keek in de spiegel en zag wat er achter zijn rug gebeurde...

De man die hem met de Mauser bedreigde, stond veel verder dan Slim gemeend had. Hij stond bijna aan de tegenoverliggende zijde van de kamer, vlak naast de zetel van Costello. De derde bandiet stond tegen de deur, dat was nog verder...

Bliksemsnel liet Slim zijn rechterarm vallen, haalde zijn Luger uit z'n zak — de schurken waren zo zeker van hun stuk geweest dat ze Slim's zakken niet eens geledigd hadden — en schoot over z'n schouder... De Mauser viel uit de hand van de eerste lijfwacht. Het was een meesterschot! De tweede bandiet mikte, doch Slim was hem een fractie van een seconde te vroeg af... Met één schot was ook deze schurk ontwapend... Toen bleef er Ralph Costello nog. Deze had uit zijn wit flanellen vest een automatische Webley te voorschijn gehaald... De derde kogel van Texas Slim floot naast z'n oor en nestelde zich in het groene leder van de zetel, vlak naast het dik gezicht van de booswicht. Deze werd zo wit als een doek.

— Laat dat speelgoed vallen! beval Slim.

Costello gehoorzaamde bevend.

— Geen geluk, hé! zei hij ironisch. Wanneer men dit spelletje met Texas Slim wil spelen, moet men er voor zorgen dat hij geen troeven meer in de hand heeft! En nu, opgelet, indien jullie niet precies doen wat ik zeg, schiet ik jullie alle drie neer!

De bandieten hadden niet de minste lust opwerpingen te maken... Nu was het Texas Slim die hen met de handen in de lucht deed marsjeren onder de bedreiging van een gevaarlijke Luger... Zo kwamen ze terug op het terras en daar gaf Costello, over al zijn leden bevend, aan zijn grotelijks verwonderde handlangers het bevel de wapens neer te leggen en zich over te geven. Texas Slim had immers gezegd dat hij hem bij het minste verdachte teken zou neerknallen en Costello was bang... Ze zaten nu tussen twee vuren en iedereen begreep dat Texas Slim, gewapend met z'n Luger en de drie automatische pistolen, die hij van de baas en de lijfwachten afgenomen had, een vreselijk vuurwerk kon maken. Hij kon ook z'n cowboys, die heel het schouwspel gadesloegen, het bevel geven Costello en zijn bende neer te knallen...

De gangsters lieten dus hun wapens vallen; het was een heel arsenaal! De cowboys van Texas Slim waren nu toegesprongen, ze hadden hun wapens te voorschijn gehaald en ze hielden heel de troep in bedwang. Texas Slim vertelde hen in twee woorden hoe hij aan de dood ontsnapt was. De jongens zagen hem bewonderend aan, maar dachten ook aan de ongelukkige Tommy Henslow, aan Old Bear Terry en aan de andere slachtoffers van deze nietsontziende bende, die nu aan hen overgeleverd was... Texas Slim moest van al zijn autoriteit gebruik

TEXAS SLIM

ROMAN DOOR MARCEL ARTIGUES

ILLUSTRATIES DOOR REF

maken of ze zouden al die gangsters zonder meer naar de andere wereld geholpen helpen...

— Jongens, boven ons staat de wettige justitie !

Costello, jij leidt ons naar Huddleston en Wickham en, ik herhaal het je, het zou best zijn voor je dat ze nog in leven zijn...

Ja, de inspecteurs leefden nog, al geleken ze dan ook op twee grauwgrijze schimmen. Het verblijf in de kelders van het hotel was alles behalve aangenaam geweest ! Men kan zich dus voorstellen met welke blijdschap en dankbaarheid zij hun redders begroetten. Pas nadat ze verzorgd waren en gegeten hadden, konden ze hun wedervaren vertellen :

— We hadden Jeanne Hermans in Whitebridge achtergelaten, daar deze halsstarrig weigerde nog een stap verder te gaan. Op weg naar de ranch waren we verplicht geweest te stoppen daar een grote tak de weg versperde. In een oogwenk waren we toen van alle kanten omringd door kerels, die een halsdoek voor het gezicht haden geknoopt, en werden in een auto naar Bighorn's Hotel gevoerd. Een lid van de bende zei ons wat ze met Koen van plan waren. « Wij lezen kranten en weten dat de jongen jullie niet kent. Toen Koen ondervraagd werd, waren jullie in Lucky Fountain en dat zal onze taak vergemakkelijken », voegde hij er aan toe.

Hier gekomen, werden we in dit ellendig rattenhol opgesloten. Uitbreken konden we niet, doch we waren niet sterk gekneveld, Huddleston kon zich vrijmaken en ook mij van m'n boeien bevrijden, zo vertelde Wickham verder. Tegen de zoldering zagen we een kleine opening. Huddleston ging op m'n schouders staan en zag buiten een uitgestrekt, verlaten terrein. Het leek alsof daar nooit een levende ziel voorbij zou komen... Toch schreven we een boodschap om ze buiten te werpen in de hoop dat een eerlijk man ze vinden zou...

Op een gegeven ogenblik hoorden we een ruiter naderen. Huddleston klom vlug op mijn schouders en zag een cowboy.

— Acht en negentig kansen op honderd dat dit een eerlijk man is, old boy, had hij gezegd...

We kregen de tijd niet iets te roepen, want toen knarste de sleutel in het slot; het waren de bandieten die terugkeerden. We wierpen de boodschap en kropen vlug ver weg van het luchtgat. De gangsters merkten echter dat we niet meer geboeid waren en daarvoor hebben we zwaar moeten boeten...

Texas Slim vertelde op zijn beurt alles wat er intussen gebeurd was, doch verzweeg de ware identiteit van de moordenaar van Tommy Henslow. Alleen aan O'Morrigan zou hij die bekend maken. Natuurlijk wilden de inspecteurs ook weten « wie » hun S.O.S. opgeraapt en aan Texas Slim afgegeven had.

— De moedige Mickey ! Jullie zijn allemaal dapper en eerlijk ! We zullen nooit vergeten wat jullie voor ons deden. Doch nu moeten we ons met die bandieten bezig houden...

Wickham stapte recht naar Costello, die meende dat zijn laatste uur geslagen was.

— Je gaat alles opbiechten, schelm, zei hij, en schudde de bandiet door elkaar. Je gaat alles opbiechten of...

— Ik zal alles... zeggen... hakkelde Costello.

— Daar zou je goed aan doen ! Hoe zit dat met Alek Tamyras, Plastic Jack, hun « gemotoriseerde » kornuiten, de moordenaar-parachutist, het in brand steken van de petroleumtanks ? Jij en je personeel hier behoren tot die grote bende, niet ?

— Ja...

— Goed. Later vragen we wel meer uitleg over al de misdaden waaraan je bende zich heeft plichtig gemaakt, doch enkel nog dit : Ben jij de Grote Baas, de leider van heel het gezelschap ?

— Neen ! Neen ! Dat ben ik niet ! riep Costello wanhopig.

— Wie is het dan wel ?

— Ik ken hem niet. Ik heb hem nooit gezien ! Heb nooit zijn stem gehoord ! Ik ben ook niet betrokken in de petroleumaanslagen. Mijn rol bestond er in Alek op te vissen, toen hij — na de moord op Stroom — door jullie bedreigd werd. Later moest ik ook Plastic Jack herbergen... Dat is alles... Natuurlijk heb ik jullie hier opgesloten, doch dat was ook op bevel. Alleen op bevel deed ik zulks, dat zweer ik !

— Op bevel van wie ? schreeuwde Wickham, die de behandeling welke hij in het hotel van Costello ondergaan had, niet vergeten kon.

— Op bevel van Alek !

— Meer uitleg, schurk !

— Alek had voorzien dat jullie naar de Old Felows Ranch zouden gaan om de jongen te halen. O'Morrigan zou hem immers niet zonder begeleiding laten reizen... Nadien zouden jullie een onderzoek doen in Bighorn's hotel... Ook dat heeft Alek voorzien, hier op deze plaats...

— En hoe ?

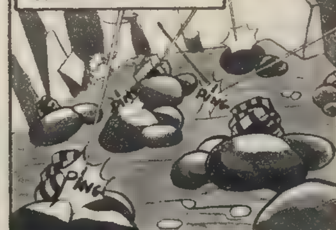
— De radio...

(Wordt voortgezet.)

Victoria presenteert DE HELDHAFTIGE KARAVAAN

VOLGENDE WEEK : **VOORUIT, JONGENS !...**

EEN BEROEMD SCHILDER

Hans HOLBEIN

de jonge

Robert Cheseman, valkenier van de koning (in het Museum van Den Haag).

Hans Holbein is een van de grootste portrettisten die ooit leefde. Veel makkelijker dan Albrecht Dürer wist hij zich los te maken van de ietwat stijve laat-Gothiek en schilderde zijn figuren los en zwierig. Op ieder gelaat wist hij het karakter van de mens te toveren.

DE FAMILIE HOLBEIN

WAAROM Hans Holbein dat toemaatje « de Jonge » kreeg ? Eenvoudig om hem niet te verwarren met Hans Holbein zijn vader, bijgenaamd « de Oude » of met zijn broer. De vader van Hans was een meesterlijk portrettist, die sterk de invloed van de Vlaamse meesters had ondergaan. Ook zijn grootvader, langs moederszijde, was schilder. Het zat dus « in de familie » !

EEN EUROPEEER VAN FORMAAT

MEN praat thans veel over het wegvagen van de grenzen en het verenigen van de Europese landen. Om grenzen heeft Hans Holbein zich nooit veel bekommerd; hij voelde zich zowel thuis in Zwitserland en Engeland, als in zijn vaderland, Duitsland, waar hij geboren werd in 1497, in de historische stad Augsburg, die reeds bestond ten tijde van de Romeinen en in de Middeleeuwen een bloeiende koopstad en geldmarkt was. Hans Holbein reisde ook veel in Frankrijk en Italië. Toen hij achttien jaar was, vestigde hij zich in Bazel (Zwitserland), en werkte er voor rekening van grote drukkers.

EEN VRIEND VAN ERASMUS

EEN der beste vrienden van Holbein was de grote humanist Erasmus, die ook lang in Bazel woonde. Dürer maakte van Erasmus een mooie houtskooltekening en Hans Holbein conterfeitte van hem een prachtig portret.

Wanneer je de naam van de grote geleerde, Erasmus, leest, weet je al dadelijk dat er sprake is over een bewogen tijdperk, godsdienstoorlogen en Hervormingen. Luther leefde in diezelfde periode en ook Calvijn. In Engeland was de beruchte Hendrik VIII met de Hervorming begonnen.

Met een brief van Erasmus op zak scheepte Hans Holbein op zekere dag in naar Engeland en meldde zich bij Thomas More (1478-1535), vriend van Erasmus, groot humanist en staatsman, die toen de functie van kanselier waarnam. More was een man met vooruitstrevende ideeën, die weigerde Hendrik VIII als hoofd van de Engelse Kerk te erkennen en daarom terechtgesteld werd.

Hans Holbein leefde dus in een heel bewogen tijd. Drie jaar bleef hij als portretschilder bij More en keerde dan naar Zwitserland terug.

HOFSCHILDER

HET was in Helvetia echter alles behalve rustig : godsdienstoorlogen, vervolgingen, opstand van de boeren, enz. Holbein hield zich buiten deze twisten, maar de omstandigheden waren niet van aard om het een kunstenaar makkelijk te maken. Hij keerde weer naar Engeland terug en werd hofschilder van Hendrik VIII. Een van zijn beste en beroemdste portretten is dit van deze Engelse koning.

De laatste jaren van zijn leven sleet Hans Holbein in het vaderland van zijn keuze en hij stierf te Londen in 1453, nauwelijks zes en veertig jaar oud weggemaaid door de pest die toen vreselijk huishield.

HOLBEIN, DE VEELZIJDIGE

HANS HOLBEIN DE JONGE was niet alleen een meester in het portret schilderen, hij was ook een beroemd illustrator, schilderde fresco's, maakte talrijke prachtige tekeningen en gravures. De musea van heel de wereld strijden om een doek van zijn hand te bemachtigen. Misschien heb je al wel eens een afdruk gezien van het portret van de burgemeester van Bazel, van Holbein's vrouw en kinderen of een zelfportret. Al de religieuse doeken van Hans Holbein zijn prachtig en tot zijn bekendste houtsneden behoort de « Dodendans » en daarvan heb je beslist al gehoord.

Is Hans Holbein een tovenaar met rijke kleuren, is de kleding van zijn personages tot in de kleinste details verzorgd en de decoratie weelderig, toch is dit nooit het voornaamste. Hoofdzaak voor Holbein was steeds het « ware gezicht » van de mens en wanneer je ooit voor een doek van hem staat, moet je daar op letten !

Georg Gisze (Museum van Berlijn).

HET SEIN STAAT OP ROOD

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN J. MARTIN

Lefranc is de gevangene van de misdadigersbende, geleid door Axel Borg. Land- en luchtstrijdkrachten maken zich gereed voor een aanval op de Zwarte Toren...

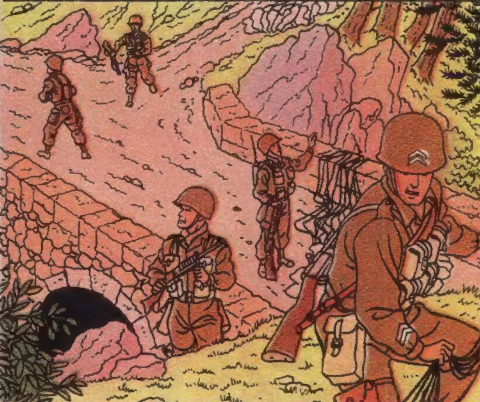

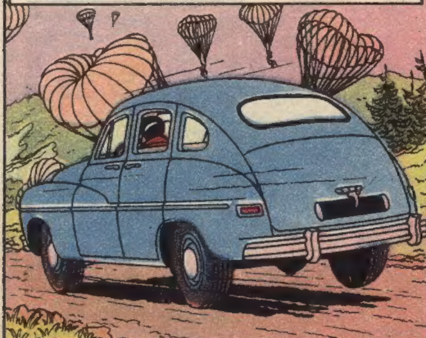

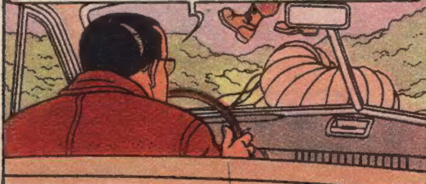

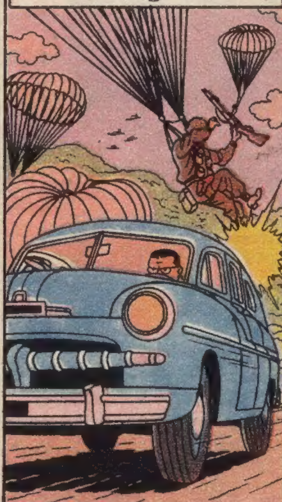

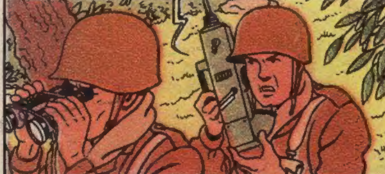

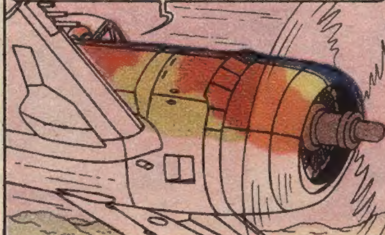

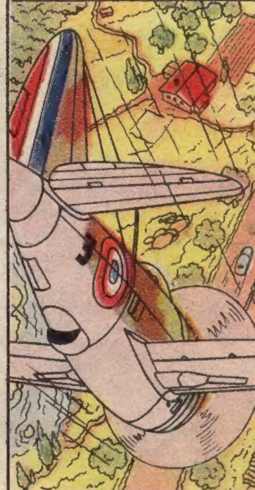

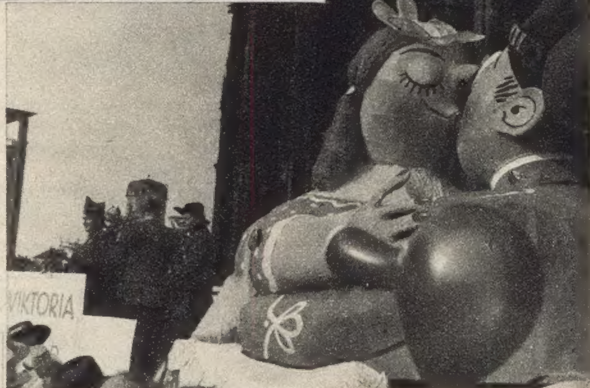

(Wordt voortgezet.)

HOE GEKKER HOE LIEVER

1 Carnaval wordt ieder jaar in verschillende steden uitbundig gevierd. De Carnavaloptochten van Venetië, Nice, Eupen, Aalst, enz., brengen telkens massa's volk op de been. Maar nergens oogsten de feesten zoveel succes als te Keulen. De politie mocht daar verleden jaar melden dat er anderhalf millioen mensen opgekomen waren. Dit jaar waren er nog meer!

2 De wagen die « Victoria en haar Huzaar » voorstelde, (niet te verwarren met de grenadier Victoria!) was een van de best geslaagde. De andere wagens stelden ook meestal bekende personages uit opera, operetten, en de beroemdheden van het ogenblik (o.a. Faroek) op een originele en vrolijke wijze voor.

3 Minstens de helft van het publiek had zich verkleed. De mannen deden zich gaarne met een rode fez, zwart snor en bril en een kussen onder hun overjas als de ex-koning van Egypte doorgaan. De jongens hadden zich in cow boyplunjes gestoken. Deze Indianengroep, die zich zonder moeite voor echt kon laten doorgaan, verwekte eveneens veel belangstelling.

4 Iedere groep was vergezeld door grote proviandwagens waarin duizenden en duizenden kilogrammen caramellen lagen, die met milde hand werden uitgestrooid over het publiek dat maar moest grabbelen zoals in het Luilekkerland. Het snoepgoed kwam in je mond gevlogen. Hier zie je een ruiter in actie.

5 Deze wagen stelt de toreador voor uit de opera « Carmen », even vóór zijn duel met zijn doodsvijand. De toreadors zien er niet elegant en bloeddorstig uit. Maar ja, je mag niet vergeten dat het Carnaval is, en alles dan door een vrolijke bril wordt bekeken.

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE — ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT : LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

Op een van onze Kuifje's feesten te Brussel mochten we onze sympathieke wereldkampioen Gaston Reiff als eregast verwelkomen.

Hou je van dieren?

BIJNA alle jongens en meisjes houden met recht en rede van dieren. Wanneer je zo reeds sinds enkele jaren een diertje verzorgt, dan kun je daar stellig een of meer aangename herinneringen over vertellen. En is het niet van je eigen diertje, dan wel van de hond, of de kat, of het paard van je buurman of een familielid.

Omdat jongens en meisjes nu eenmaal van dieren houden en dan ook graag anecdoten over dieren lezen, heb ik me voorgenomen van vandaag af een nieuwe rubriek in ons blad te beginnen : « IK HOU VAN DIEREN ! »

En wie gaat deze rubriek verzorgen ? Mijn lezers ! Ik nodig jullie allen uit om je pen ter hand te nemen en me je aangenaamste, ontroerendste dierengeschiedenis te vertellen, die je zelf beleefd hebt. (Geen anecdoten die je ergens gelezen hebt.)

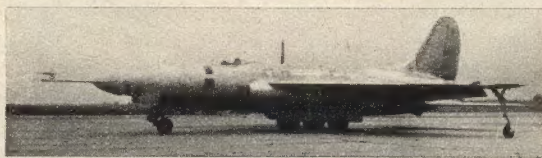
Iedere week zal ik een van jullie dierenanecdoten (de beste natuurlijk) op deze bladzijde in « KUIFJE » publiceren. Hij die zijn antwoord gepubliceerd ziet, mag ons schrijven om ons mee te delen welke prijs hij liefst krijgt. (Men mag kiezen tussen al de albums van « Kuifje », « Kwik en Flupke », « Jo en Jetje », « Leo en Lea », « Corentin », « De Zwaardvis » en « Het Spaanse Spook ».) Er zal dus keuze genoeg zijn. Ik hoop dat ik talrijke goede inzendingen zal krijgen. Zet je vanavond nog aan 't werk !

Radio Luxembourg zend een reeks Franse Kuifje's feesten uit die men kan beluisteren iedere Zondagavond om 18 u. 53. Op het eerste feest, dat te Brussel in de zaal Patria werd gegeven, vertelde Hergé, de vader van Kuifje, hoe hij tekenaar geworden is.

EEN NIEUW BABYLON

CANADA is voor vele uitwijkelingen een nieuw land van belofte. En zo komt het dat men in dat land de voornaamste talen van de wereld hoort spreken. De overwegende meerderheid van de bevolking (8.280.000) spreekt Engels. De Franse talengroep is de tweede sterkste : 4.068.000. De volgende groep zal je waarschijnlijk verwonderen. Het is de Oekraïense : driehonderd vijftig duizend. Dan volgen de Duitsers met 330.000 taalgenoten, de Indiërs : 145.000. Verder komen nog voor : alle Skandinavische talen, Pools, Hongaars, Slowaaks, Russisch, Fins, Chinees, Japans, Italiaans, Yiddisch, enz. Moesten de Nederlandsprekenden die in Canada wonen een eigen stad gesticht hebben, dan zou die meer dan 100.000 inwoners tellen !

Dit eigenaardig vliegtuig is een Frans toestel, de « Sud Ouest M 2 » dat door de Bleriotfabrieken van Suresnes gebouwd werd.

GEEN AUTO MAAR EEN TAART

MARJORIE JACKSON liep, zoals jullie nog wel zullen weten, het vlugste tijdens de Olympische Spelen van Helsinki. Ze is de vlugste vrouw ter wereld. Onnodig te zeggen dat heel Australië, en in het bijzonder haar vaderstad Lightown, vreselijk trots op deze prestatie waren ! Heel de stad wou dan ook graag een duit in het zakje doen om voor Marjorie een fijne auto te kopen... Maar daar kwam een kink in de kabel ! Volgens de Olympische reglementen zou Marjorie automatisch van de « liefhebbers » naar de « beroepssportlui » zijn overgegaan, indien ze die auto gekregen had. De Lightowners vonden dat lang niet prettig, maar moesten er zich bij neerleggen. Wat zouden ze haar dan kunnen aanbieden, zonder inbreuk te plegen op de Olympische wetten ?

— Een taart ! zei er iemand en Marjorie kreeg een taartje van honderdtwintig kilo ! Het spreekt vanzelf dat ze die niet alleen baas kon, en heel Lightown mocht mee eten... Misschien hadden die slimmerds daarop gerekend ?

HOUDEN DE BELGEN MINDER VAN FRANKRIJK ?

DAT zou men toch veronderstellen, wanneer men verneemt dat er dertig jaar geleden een half millioen Belgen in Frankrijk woonden, en er thans slechts 140.000 meer verblijven, die dan nog allen tussen de vijftig en de zestig jaar oud zijn. Men zou geneigd zijn te veronderstellen dat het ras van de Frankrijklievende Belgen dus uitsterft. Neen, die veronderstelling is niet gegrond. Het is nu echter moeilijker geworden dan tiental jaren geleden om zich in Frankrijk te vestigen. Er vertoeven nu ook veel minder Fransen in België. Je moet echter maar eens naar Parijs of de Côte d'Azur gaan om het aantal Belgische auto's te tellen die je daar kunt opmerken. Frankrijk blijft nog altijd het geliefkoosd vacantieland van de Belgen.

MENSEN HOUDEN VAN DIEREN

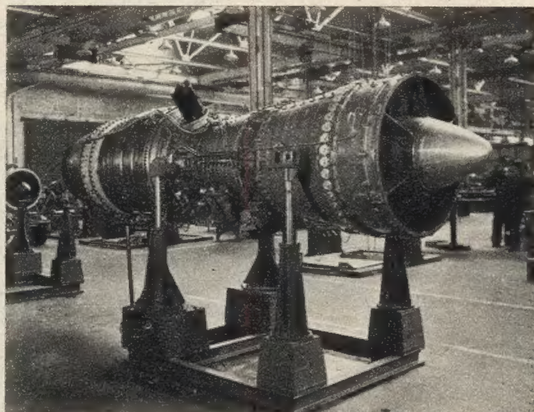
DAT de mensen van de dieren houden, dat kun je alle dagen lezen. Zo zag ik voor enige tijd een berichtje, dat een hond en een kat in een twee en veertig meter diepe put gevallen waren. De mensen uit het dorp Wihogne, waar dit gebeurde, bezorgden de dieren iedere dag eten en drinken. De vereniging voor dierenbescherming verzocht een leidekker om in de put af te dalen en de hond en de kat boven te halen. De werkman aanvaardde het verzoek, daalde langs een koord in de put, en bracht de beide dieren behouden boven. Is dat niet ontroerend ? Indien dat in je gemeente moest gebeuren, dan ben ik er zeker van dat je het me dadelijk zou schrijven voor onze nieuwe rubriek **Ik hou van de dieren**, nietwaar ?

BEN JE REEDS LID VAN DE KUIFJE's CLUB ?

OP ROLSCHAATSEN VAN MILAAN NAAR PARIJS

IEDEREEN meende totnogtoe dat men een gladde baan of macadamweg nodig had om te kunnen rolschaatsen. De jonge Italiaan Elio Pedretti heeft bewezen dat er met rolschaatsen niets onmogelijk is, want hij rolde er mee van Milaan naar Parijs in 54 uren en 15 minuten, met een gemiddelde snelheid van 16 km. per uur. Dat is lang niet zo kwaad, wanneer we even een blik op de kaart werpen en op de weg door Elio Pedretti afgelegd, de machtige Simplon zien oprijzen. Het beklimmen van die berg was alles behalve makkelijk en de jeugdige schaatsenrijder bekende dat hij twee kilo lichter was, toen hij eindelijk boven stond. De aftocht deed hij tegen 45 km. per uur, wat alleszins een prachtprestatie is.

Bij z'n aankomst in Parijs voelde Pedretto zich waarschijnlijk nog erg fit, want hij beweerde, dat hij dit jaar de Ronde van Frankrijk op rolschaatsen wil doen !

Heb je al eens een reactiemotor gezien ? Dit is de Olympusmotor van de Bristol Aeroplane Cy waarmee de Canberra's uitgerust worden.

120 KM. HOOG !

WELKE man steeg zo hoog ? De piloot van een stratosfeervliegtuig ? Of is het een vogel ? Een arend of een condor van de Andes ?

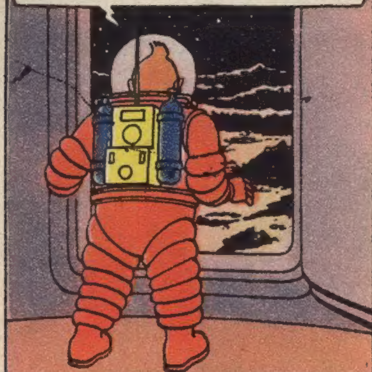
Neen, apen en witte muizen gingen zo hoog. In een woestijn van Nieuw Mexico steeg een V2 op met apen en muizen aan boord. Na een hoogte van 120 km. bereikt te hebben, kwam de kop van de V2, waarin de passagiers opgesloten waren, met een valscherm naar beneden en alle inzittenden waren gaaf en gezond. Naar het schijnt waren de dieren tegen deze reis bestand. Per radio hadden de technici op de grond hun polsslag, ademhaling, enz., voortdurend opgenomen.

GOED NIEUWS ! DRIE NIEUWE REEKSEN « ZIEN EN WETEN » ZIJN VAN DE PERS GEKOMEN : TWEE REEKSEN OVER DE VLIEGTUIGEN EN EEN OVER DE AUTOMOBIEL.

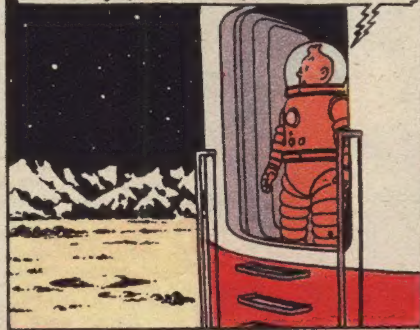
DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

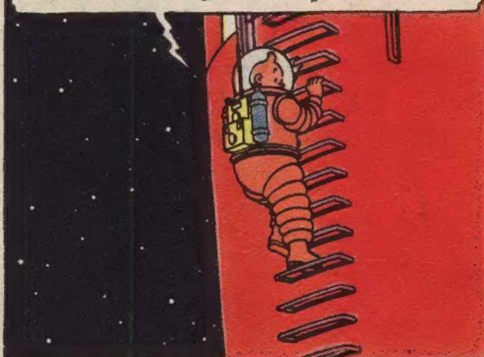
MANNEN OP DE MAAN...

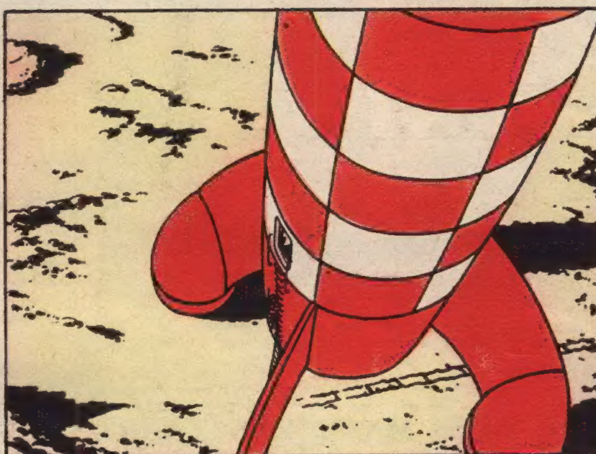
De raket, waarmee Kuifje en zijn vrienden naar de maan vlogen, is op de aardsatelliet geland. Kuifje is de eerste mens die de maangrond met zijn schoenzolen zal beroeren. Hij beschrijft hier zijn indrukken...

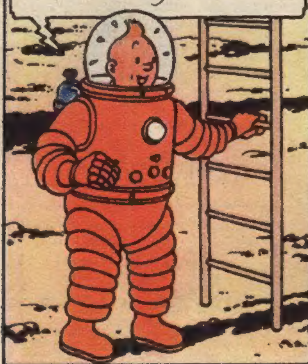

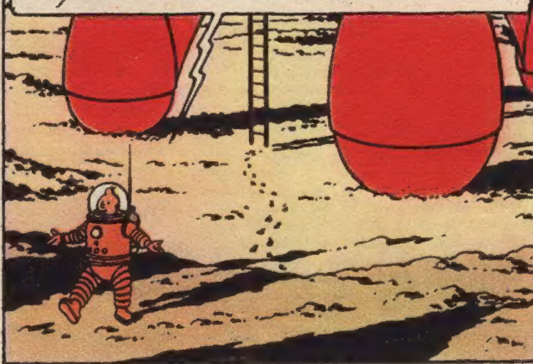

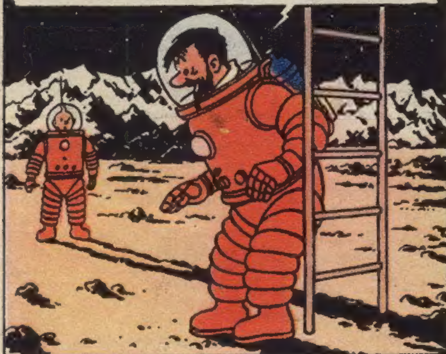

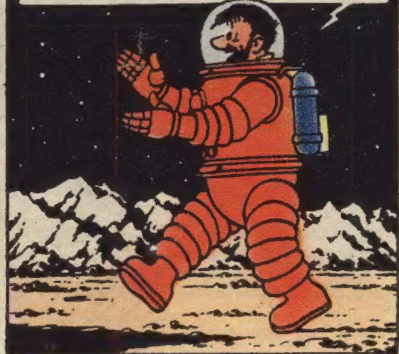

(Wordt voortgezet.)